

Donderdag 18 maart 1915 – ochtendeditie

Parijs, 17 maart. Officieel bericht van vanmiddag:

Het Belgische leger heeft aan de IJzer vorderingen gemaakt en een vijandelijke tegenaanval afgeslagen.

Geïnterneerden.

Men meldt ons uit Harderwijk:

Hedenmorgen heeft onder zeer grote belangstelling de begrafenis met militaire eer van de in het R. K. Ziekenhuis alhier overleden Belgische soldaat van het 6^e linieregiment Hendrik Hugo, afkomstig uit Mechelen, plaats gehad.

Om 9 uur had in de R. K. kerk een lijkdienst plaats, die opgedragen werd door de Belgische aalmoezenier dr. Muyldermans en waarbij het zangkoor van het interneringskamp zijn medewerking verleende.

De stoet, die om ruim 10 uur bij het ziekenhuis werd opgesteld, werd voorafgegaan door een peloton Nederlandse infanterie met een tamboer.

Daarachter volgde de lijkwagen, vervolgens een aantal Belgische soldaten, dragers van bloemstukken en kransen van officieren en kameraden, zeer veel Belgische officieren en minderen en eindelijk het rijtuig met de naaste familie, waaronder de echtgenote van de overledene, die met veel moeite hier was gekomen, te laat om haar man nog levend weer te zien. Bij de ingang van de dodenakker gaf de infanterie een salvovuur.

Aan de groeve heeft dr. Muyldermans een treffende rede in het Vlaams gehouden.

Na de priester bracht een vertegenwoordiger van de majoor van het interneringsdepot een groet ten afscheid aan de gestorvene, en verder voerden nog drie Belgische soldaten het woord.

Met een vuursalvo over de groeve was de plechtigheid ten einde.

Belgische vluchtelingen.

Sedert half september tot heden heeft de Nederlandse Bank te Maastricht voor de Belgische vluchtelingen ongeveer 1.800.000 frank tegen Nederlands geld ingewisseld.

Donderdag 18 maart 1915 – avondeditie

Sluis, 18 maart. De actie aan het IJzerfront wordt heden blijkbaar voortgezet. Gisteren werd het kanongebulder gedurende de gehele dag gehoord. Hedenochtend vroeg begon het weer. Het centrum van de strijd schijnt ten noordwesten van Diksmuide te liggen. Veel Duitse troepen worden in de richting van het front gezonden en veel gewonden komen terug.

De oorlogstoestand.

De Belgen hebben een vooruitgeschoven stelling van de Duitsers ten noorden en een ten zuidwesten van Pervijze bezet, terwijl de Duitsers Nieuwpoort met zware mortieren bombarderen. Mogelijk is het kanongebulder, in Zeeuws-Vlaanderen vernomen, van deze mortieren afkomstig.

Uit Brussel wordt aan de te Havre uitkomende XXe Siècle gemeld, dat von Bissing, de Duitse gouverneur-generaal in België, een nieuw besluit heeft uitgevaardigd ten opzichte van de toepassing van de belasting op de afwezige Belgen. Volgens het nieuwe besluit moeten

de gemeentebesturen lijsten van de afwezigen opmaken en de redenen der afwezigheid opgeven. Vrijgesteld om het tienvoudige bedrag der belasting te betalen worden militairen en staatsambtenaren, die uit hoofde van hun ambt afwezig zijn; zij, wiens woningen verwoest of onbewoonbaar zijn en zij, wiens woningen door het burgerlijk of militair bestuur ingenomen zijn.

De lijsten der afwezige Belgen moesten de 15^e dezer gereed zijn. Er wordt de afwezigen een termijn, men denkt van drie maanden, toegestaan, om alsnog in beroep te komen.

Kurt Eisner, een van de vroegere redacteurs van de Vorwärts, heeft zich als volgt over de kwestie van België's onzijdigheid uitgelaten:

“Men weet dat Duitsland sedert maanden moeite doet, om door openbaring van vermeende “geheime stukken” het Duitse volk en de gehele wereld te bewijzen, dat België zelf zijn onzijdigheid geschonden zou hebben en dat Duitsland, bijgevolg, geen schending van het volkenrecht had begaan, door in zijn gebied te vallen. Men heeft de geheime Belgische stukken doorsnuffeld om aan te tonen, dat België zelf zijn onzijdigheid prijs had gegeven en zodoende, in strijd met de openhartige en moedige verklaring van de rijkskanselier op 4 augustus, geen schending van het volkenrecht zou begaan hebben. In werkelijkheid echter bewijzen al de geheime stukken slechts, dat België en de garanten van zijn onzijdigheid, Frankrijk en Engeland, sedert lang wisten, dat Duitsland in geval van oorlog door militaire redenen gedwongen zou zijn, België binnen te vallen. Het strategische spoorwegnet, dat Duitsland naar de Belgische grens toe had aangelegd, kon voor niemand een geheim doel hebben. Als België dus getracht heeft zichzelf te beschermen door de hulp van andere mogendheden in te roepen, is dat geen schending geweest van zijn onzijdigheid, maar is dit veeleer in overeenstemming met de plichten van de onzijdigheid.”

Men deelt ons mede:

Het is eigenaardig dat, terwijl de Duitsers toch zonder twijfel organisatietalent hebben, de regelingen met betrekking tot de krijgsgevangenen zulke grote moeilijkheden schijnen op te leveren, terwijl toch veel van het daaraan verbonden werk door de gevangenen zelf zou kunnen worden verricht. Als voorbeeld van die slechte organisatie kan het navolgende staaltje dienen:

Einde augustus werd bij Namen een Belg gevangen genomen. De familie wist dit en trachtte te weten te komen in welk kamp in Duitsland hij zat. Alle pogingen, die langs officiële weg, door tussenkomst van het bureau te Berlijn, van het Rode Kruis te Gèneve, van het bureau te Brussel, van het bureau te Havre gedaan werden, leden schipbreuk. Zelfs een drietal maanden nadat men door toeval door vrienden te weten was gekomen, dat hij in het kamp te Soltau zat, kwam nog uit Berlijn van het bureau het bericht, dat hij in geen der kampen als gevangene bekend was.

Ook de postregeling schijnt uiterst gebrekkig. Wij zagen briefkaarten uit het kamp te Soltau, die meer dan een maand na de datum, waarop zij geschreven werden, waren afgestempeld.

Een geldzending, de gevangene door tussenkomst van een particulier te Berlijn gezonden, ontving hij vrij spoedig. Van een geldzending, door tussenkomst van het Rode Kruis te Gèneve, tegelijkertijd verzonden, is op het ogenblik nog niet bekend, of het geld al of niet door de gevangene ontvangen is.